

AKP

İKTİDARININ

90

GÜNÜ

VE

SON GELİŞMELER

MHP

**AKP
İKTİDARININ
90 GÜNÜ
VE
SON
GELİŞMELER**

DR. DEVLET BAHÇELİ'NİN

**TBMM'DE GÖRÜŞÜLECEK OLAN
"HÜKÜMET TEZKERESİNE İLİŞKİN**

BASIN TOPLANTISI METNİ

27 ŞUBAT 2003

Değerli Basın Mensupları,

Ülkemiz, bugün, Meclisi ve hükümetiyle tarihî bir sınavdan geçmektedir. Sadece bölge güvenliği ve istikrarını değil, bütün dünya kamuoyunu da yakından ilgilendiren kritik bir karar için toplanmaktadır.

Uzun bir zamandır dünya gündeminde yer eden Irak meselesi, AKP iktidarı döneminde yeni ve sıcak bir aşamaya gelmiş bulunmaktadır. AKP yönetimi ve iktidarı ise, bugüne kadar diğer dış politika konularında olduğu gibi, Irak krizinde de çelişkilerin ve belirsizliklerin egemen olduğu tutarsız ve ilkesiz bir siyaset takip etmektedir.

Bir yandan tek hedefi barışçı çözüme ulaşmak gibi bir izlenim veren, diğer yandan ise savaşa alt yapı sağlayan bir anlayışın temsilcisi olmuştur. Çünkü AKP yönetimi ve iktidarı, Irak konusunda da kendi kendisiyle çelişkiye düşen, bakanları arasında bariz farklılıklar gözlenen bir söylem ve politika karmaşasını sürdürmektedir.

Bu durum, her şeyden önce Türkiye'nin etkinliğini ve saygınlığını erozyona uğratmış, 58. Hükümetin barışçı çözümden mi, yoksa savaştan mı yana olduğu anlaşılammıştır.

ABD yönetimi ile sürdürülen müzakere ve pazarlıklarda takınılan tavır, ne yazık ki ülkemizin uluslar arası imajını da çok olumsuz etkilemiştir. Ancak, bu görüşmeler trafiğinde Türkiye'nin stratejik desteğinin parayla alınıp satılabileceğine dair yaratılan imajı, Türk milleti ve devleti hiçbir şekilde hak etmemektedir.

Her şeye rağmen, bugün gelinen noktada barışçı çözüm yolları tamamen tüketilmiş, Irak'a sıcağı müdahalenin uluslar arası meşruluğu sağlanmış değildir.

Buna karşın, ülkemizde yabancı silâhlı kuvvetlerin bulundurulması ile Türk silâhlı kuvvetlerinin yabancı ülkelere gönderilmesine ilişkin olarak Meclisten yetki talep eden hükümet tezkeresi TBMM'ye gönderilmiştir.

Bugün Meclis Genel Kurulunda görüşülecek olan hükümet tezkeresi hakkında yürütülen tartışmalar da dikkat çekici ve düşündürücü bir mahiyet arz etmektedir. Bu çerçevede aşağıdaki hususlar ve sorular tatminkâr cevaplar beklemektedir.

1. Hükümet üyelerinin üzerinde mutabakata varamadığı ve Meclisin muhtemel iradesinden emin olunamadığı bir konuda hangi saiklerle yetki istenmektedir?

2. Hükümet ile Meclis çoğunluğu farklı partilerden mi oluşmaktadır, yoksa Türk milleti oyalanıp kandırılmak mı istenmektedir?

3. AKP yönetimi ve iktidarı, daha önce Irak'a askerî müdahaleye destek için aradığı "uluslar arası meşruiyet" kriterinden ne zaman ve ne için vazgeçmiştir?

4. Pazarlık ve müzakere sürecinin uzamasının temel sebebi, hükümet tezkeresi Meclisten geçerken bazı hususların milletten ve Meclisten gizlenmek istenmesi midir?

5. ABD ile varıldığı iddia edilen mutabakatta, Irak'ta yaşayan Türkmen kardeşlerimizin güvenliği ve muhtemel siyasi şekillenmedeki konumları hakkında gerçekçi ve tatminkâr bir neticeye varılmış mıdır?

6. Türkiye'nin millî varlığını, güvenliğini ve geleceğini doğrudan ilgilendiren Kuzey Irak'taki "kukla devlet girişimleri" konusunda hangi tedbirler alınmıştır? Yoksa oldu bittiye razı mı olunmuştur?

7. Bu çerçevede, Türk kamuoyuna tatmin edici açıklamalar yapılmamasının ve Kuzey Irak'taki oluşumların tehditvari açıklamalarının sebebi nedir?

8. Irak'a askerî müdahaleyi kolaylaştırıp sa vaşa yol açabilecek Hükümet politikasına duyu lan toplumsal tepkinin sebebi, yine Hükümetin ve AKP yönetiminin kendisi değil midir?

9. AKP yönetimi, uluslar arası meşruluğu tar tışmalı olan ve Türk milletinin vicdanında derin yaralar açan savaş-barış karışımı ilkesiz tutumu ile millî irade ve demokrasi propagandasını nasıl bağdaştırmaktadır?

10. AKP Hükümeti, Irak krizinin geldiği nokta ile Kıbrıs'ta dayatılan adaletsiz çözüm önerileri takviminin örtüşmesi bir tesadüf müdür? Stratejik ortağımız olduğu söylenen ABD, Kıbrıs konusun da Türkiye'nin konumunu ve endişelerini paylaşmakta mıdır?

Sonuç olarak, Türk milletinin siyasî iradesini suiistimal eden, güvenini boşa çıkaran AKP Hükümetinin bir an önce derlenip toparlanması gerekmektedir.

Bu çerçevede, Hükümet-Meclis ilişkilerinde, yetki tezkeresi ile ilgili olarak trajikomik sahnelere daha fazla yeltenilmemelidir.

Unutulmamalı ki, TBMM'nin büyük bir çoğunluğu ile 58. Hükümet aynı partinin kadrolarından

oluştduğuna göre, yetki tezkeresiyle ilgili bir güvensizlik ve inançsızlığın ortaya çıkması durumunda büyük bir siyasî meşruiyet bunalımından söz etmek kaçınılmaz olacaktır.

Kısacası, AKP yönetiminin sergilediği tavrın, tutarlı ve saygın bir siyasî anlayışın sergilemesi gereken bir tavır olmadığı açıktır.

Aslında, AKP yönetimi ve Hükümeti, Meclis bünyesinde sunî bir bunalım yaratarak savaş karşısında oluşan hassas kamuoyunun tansiyonunu düşürmek istemekte, yeni bir avutma manevrası yapmaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi, mevcut iktidarın ilkesiz, tutarsız ve samimiyetsiz siyasetine bir an önce son vermesini beklemekte ve kendilerini Türk milletine karşı sorumluluklarını ve vaatlerini yerine getirmeye çağırmaktadır.

DR. DEVLET BAHÇELİ'NİN

**"AKP İKTİDARININ İLK ÜÇ AYININ
DEĞERLENDİRİLMESİNE" İLİŞKİN**

BASIN TOPLANTISI METNİ 01

MART 2003

Sayın Basın Mensupları,
Muhterem Arkadaşlarım,

Sözlerime başlarken hepinizi en iyi dileklerle selâmlıyor, saygılar sunuyorum.

Bugünkü Merkez Yönetim Kurulu toplantımızdan önce düzenlediğimiz basın toplantımızda, 3 Kasım seçimlerinden sonra göreve gelen AKP Hükümetinin 3 ayının genel bir değerlendirmesini yapmak, Kıbrıs meselesi ve Irak krizi hakkında görüşlerimizi açıklamak istiyorum.

Bu tespit ve değerlendirmelere geçmeden önce, Irak ve Kıbrıs tartışmalarının yoğunluğundan gündemde yer edemeyen üzücü bir gelişmeye işaret etmek istiyorum.

Geçtiğimiz günlerde Çin Halk Cumhuriyeti'nin Uygur Özerk Bölgesi'nde önemli bir deprem felâketi meydana gelmiştir. Sincan'da yaşanan depremde hayatını kaybeden soydaşlarımıza Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifalar diliyor, bölge halkına geçmiş olsun dileklerimi iletiyorum. Hükümetin bu konuya gereken önemi vermesini ve Çin Hükümeti nezdinde bir an önce girişimlerde bulunarak gerekli insanî yardımı yapmasını bekliyoruz.

Sayın Basın Mensupları,

Bilindiği gibi, iktidarların yüz günü, geleceğinin de aynasıdır. Ancak AKP iktidarının icraat bilançosu, gelecek için ümit vermekten çok uzaktır.

Seçim dönemindeki ana sloganlarından biri "tek başına iş başına" olan AKP yönetimi, tek başına iktidara gelmiş, ama bir türlü iş başı yapamamıştır.

Hükümetin kurulduğu günden bu yana 100 gün, güvenoyu alındığı tarihten bu yana 3 ay geçmiş bulunmaktadır. Fakat, Hükümet daha hâlâ iktidara yeni gelmiş bir koalisyon hükümeti psikolojisiyle hareket etmektedir.

AKP yönetimi ve iktidarının 3 ayına, bariz çelişkiler, tutarsızlıklar ve samimiyetsizlik damgasını vurmuştur. Ayırt edici vasıfları bu olan bir iktidarın ülkeye ve millete vereceği bir şey de yoktur. Bu gerçek, derlenip toparlanmadıkları taktirde önümüzdeki dönemde kendini çok daha acı bir şekilde hissettirecektir.

Başlangıç olarak yaptığımız bu tespit ve uyarılar, muhalefet etme duygusuyla söylenmiş sözler değildir. Çünkü bu dönemde hem iç hem de dış politika alanında ön plâna çıkan gelişme ve

tartışmalar, iktidarın daha üçüncü ayında alarm zillerinin çalması için yeterli olmuştur.

Hükümet içinde iş birliği ve uyum zayıf olduğu gibi, parti yönetimiyle arasında da kopukluklar yaşanmaktadır.

Şimdi huzurlarınızda bu genel değerlendirme ve tespitleri detaylandırıp deiiilendirmeye ve aziz milletimizin dikkatine sunmaya çalışacağım.

Öncelikle, AKP iktidarının iç politika alanında, özellikle de ekonomik konularda sergilediği anlayışı ve uygulamaları ele almak istiyorum.

AKP yönetiminin, Mecliste büyük bir çoğunluğa ulaşip iktidara geldikten sonra ekonomi ve Avrupa Birliği üyeliğiyle ilgili çok iddialı ve şatafatlı sözler söylediği bilinmektedir.

AKP Genel Başkanı Sayın Erdoğan, 3 Kasım Seçimlerinin hemen ardından yaptığı açıklamada, iktidara tam anlamıyla hazır olduklarını, bir haftada, on beş günde yapılacakların ve bunların hangi kurumlar tarafından yerine getirileceğinin bile tespit edildiğini söylemiştir.

Kasım ayı içinde piyasalarda ve makro ekonomik göstergelerde dikkati çeken iyileşmenin de verdiği cesaretle "Acil Eylem Plânı" açıklan-

mış; % 6.5'lik faiz dışı bütçe fazlası hedefinin düşürülerek yatırım ve üretimin teşvik edileceği abartılarak ifade edilmiştir.

Bu çerçevede, 57. Hükümet döneminde uygulanan ekonomi programını, IMF ile müzakere ederek iyileştireceklerini ilân etmişlerdir.

Ancak, AKP yönetimi ve iktidarının, 16 Kasım 2002 tarihinde açıkladığı "Acil Eylem Plânında ortaya konan bir aylık ve üç aylık hedeflerin önemli bir kısmı sonuçta ortada kalmıştır.

Acil Eylem Plânlarının bir aylık uygulama döneminde dikkati çeken gelişme malî milâdı kaldıran yasa Meclise sevk edilebilmiştir. Bu sürenin önemli bir bölümü, bakanların birbirleriyle çelişen demeç yarışı ve bunları düzeltme çabalarıyla geçmiştir.

Özellikle, Kamu İhale Yasası, bedelli askerlik ve zorunlu tasarrufların ödenmesiyle ilgili ileri ve geri adımlar, Hükümetin acemilik ve tutarsızlık sicilinin kabarmasına yol açmıştır.

Kısacası, AKP Hükümetinin giderek "iki şefli, çok sesli akordu bozuk bir orkestra"ya dönüştüğü süreç, derinleşerek devam etmektedir.

Bakanları arasında yaşanan çelişkilere, zaman zaman başbakanın ve genel başkanlarının da eşlik ettiği görülmektedir. Sayın Başbakan, "IMF ile faiz dış fazla hedefini tartışırız" görüşünü, iki ay sonra "% 6.5'lik oran resmî hedefimizdir" ile değiştirmek zorunda kalmıştır.

Acil Eylem Plânı'nın üç aylık sonuçlarına baktığımızda da, hedeflerin çok gerisinde kaldıkları görülmektedir. Bu dönem içinde, açıkça vadedilmesine rağmen birçok söz yerine getirilmemiş, gerekli kurumsal düzenlemeler yapılamamıştır. En hayati konulardan biri olan yoksul ailelerin tespit edilerek etkin yardım programının başlatılmasını sağlayamamışlardır. Buna karşılık petrol ürünlerine üç ay içinde dokuz kez zam yapmayı başarmışlardır.

363 milletvekilinin desteğiyle tek başına iktidara gelen AKP Hükümeti tam bir aydır ülke bütçesini Meclise sevk edememiştir.

Gerçekten de 29 Ocak 2003 tarihinde toplanan Yüksek Plânlama Kurulunda bütçe büyüklükleri bağlanmış olmasına rağmen, Şubat ayı boyunca bütçe Hükümetten Meclise bir türlü ulaşamamıştır.

AKP yöneticileri, çok değil 5 ay önce, 15 ay önce meydanlarda üzerine basa basa vurguladıkları "ekonominin dümenini IMF'ye teslim ettikleri" sözlerini unutmuşa benzemektedir. Biz onlara "teslim oldular" demeden sadece bazı sorular soruyor ve cevabını bekliyoruz.

İktidarları zamanında IMF ile ilişkiler hangi düzeydedir?

Tek parti hükümetinin bütçesini bir aydır Meclise indirtmeyen güç ya da sebep nedir?

IMF'nin bütçe büyüklüklerine ve yatırım programına müdahalesi doğru mudur?

AKP Hükümeti'nin öngördüğü 148.2 katrilyonluk bütçe büyüklüğüne IMF mi karşı çıkmaktadır?

Yaklaşık bir aydır IMF uzmanları ile neyin pazarlığı yapılmaktadır?

IMF görüşmeleri ile Irak krizi arasındaki bağlantının düzeyi nedir?

İktidar partisi yöneticileri, dün halkın gözünü boyamak için söyledikleri sözlerden bugün rahatsız mıdırlar?

Kısacası, bugünkü iktidarın IMF karşısında teslimiyet derecesi nedir?

Bu sorular, diğerleri gibi samimî ve doyurucu cevaplar beklemektedir.

Ancak, AKP yönetimi ve Hükümeti, yaşanan düşündürücü gelişmelerden ve düştükleri çelişkilere ders çıkarmaya pek niyetli görünmemektedir.

Ne düşünürse düşünsünler, biz Milliyetçi Hareket Partisi olarak sorumlu ve duyarlı muhalefet anlayışımızın gereğini yapmaya devam edeceğiz. Bunun için de AKP yönetimini uyarmak istiyoruz.

Artık gaf ve lâfla ekonomi gemisinin yürümediğinin anlaşılması gerekmektedir.

"Tek başına iş başına" gelen AKP Hükümeti, mazeret üretmekten vazgeçerek ekonomik potansiyelleri sür'atle harekete geçirmeli, ekonomik dinamizmin önünü açmalıdır.

Çünkü, ülkemizin temel sosyoekonomik sorunu olan işsizliği önlemek için, artık acil eylem plânlarına değil, acil uygulamalara ihtiyaç bulunmaktadır.

Sayın Basın Mensupları,

Acil Eylem Plânları ekonomi alanında fiyatla neticelenen Hükümet, acil kadrolaşma konusunda ise boş durmamaktadır.

AKP Hükümetinin çelişkiler ve tutarsızlıklardan sonra, en çok başarılı gözüktüğü alanın bürokrat kıyımı olduğuna şüphe yoktur.

AKP iktidarı, devlet yönetiminde fütursuzca kadrolaşmaya devam etmektedir. Bu konuda Hükümetin kuruluşunda verdikleri, sadece üst düzey görevlerde uyumlu çalışabilecekleri kadrolar oluşturma sözlerini tutmamışlardır.

Kadrolaşma furçası son günlerde orta ve alt düzeydeki görevlere de sıçramış bulunmaktadır.

Hükümetin bürokrat kıyımı il müdürlüklerine, daire başkanlıklarına kadar yayılmış durumdadır. AKP iktidarının problemi, sadece dürüst ve vatansever kadrolardır.

Bugüne kadar 300'e yakın bürokrat görevden alınmış, çok sayıda bürokratin görevden alınma yazısı da hazırlanmıştır.

Hükümetin kadrolaşma telâşı ve hırsı dikkat çekici bir seviyeye ulaşırken, bir önemli nokta daha ön plâna çıkmıştır. Görevden alınan bürokratların yaklaşık % 70'inin daha önce Milliyetçi Hareket Partisinin uhdesinde bulunan bakanlıklarda görev almış olması tesadüf değildir.

Anlaşılan AKP yönetimi ve iktidarının, millî dava alerjilerinden sonra, "MHP fobisi"de ileri düzeylere varmıştır.

Ancak unutulmamalı ki, "millî davayı yük" "MHP'yi düşman" gözüyle değerlendirenlerin iflah olması da mümkün değildir.

Kamu yönetimi anlayışına intikamcı duyguların hâkim olduğu AKP iktidarının, demokrasi söylemi ile uygulaması arasında da ilginç farklılıklar yaşanmakta, siyasî zaafilar ortaya çıkmaktadır.

Partilerinin kuruluş aşamasında ve kampanya döneminde demokrasi ve demokratikleşme havariliğine soyunan AKP yönetimi, kısa süre içinde geri adımlar atmaya başlamıştır.

Parti politikalarına eleştiri yöneltenleri "hazımsızlık ve şizofren" olmakla suçlayan AKP yönetimi, ilk fırsatta parti yapısında antidemokratik düzenlemeler yapmış, ilk kritik oylamada Meclis'i kamuoyuna kapatmıştır.

Demokratikleşme alanında dikkat çeken iki adımdan biri, azınlık vakıflarının imtiyazlarını genişletmek; diğeri ise, parti ve seçim mevzuatında yapılan değişiklik ile kendi siyasî konumlarını rahatlatmak olmuştur.

Demokratikleşmeye dönük yasal düzenlemelerde nalıncı keseri gibi çalışan AKP iktidarı, azınlık vakıfları konusunda yaptıkları değişiklikle de Türkiye'nin ileride başını ağrıtabacak, millî varlığımızı tehlikeye sokacak düzenlemeleri düşün- cesizce hayata geçirmiştir.

Azınlık tanımı ve imtiyazlarını genişleten yasa değişikliğinden sonra çıkarılan yönetmelikten yararlanacak gayrimüslim vakıf sayısı 160'a çıkmış, gayrimenkul satın alma kolaylığı getirilmiştir.

Bu uygulamanın misyoner faaliyetleri yürüten dış merkezli kilise organizasyonlarının çalışma alanlarını genişletmenin dışında bir netice vermeyeceği iyi bilinmelidir.

Partimizin geçmişteki bütün uyarılarına rağmen yapılan bu değişikliklerin yakın gelecekte Türkiye'mizin başını ağrıtabacağı kesindir. Anayasa Mahkemesi'nin partimizin yaptığı iptal başvurusunu reddetmesi de ayrı bir talihsiz gelişme olmuştur.

Ancak, Milliyetçi Hareket bu mesele üzerinde duyarlılığını korumaya ve uyarılarını sürdürmeye kararlıdır.

Avrupa Birliğine yaranma ve şirin gözükme anlayışıyla yapılan ve millî varlığımızı tehdit potansiyeli yüksek olan bu tür düzenlemeler, partimizin iktidarında mutlaka gözden geçirilecektir.

Değerli Basın Mensupları,
Kıymetli Dava Arkadaşlarım,

Konuşmamın ikinci bölümünde, dış politika konusunda yaşanan ve dünya gündeminde de yer eden önemli tartışma ve sorunları değerlendirmek istiyorum.

Türkiye, bugün, sadece Kıbrıs meselesinde değil, Avrupa Birliği ile ilişkilerinde de stratejik bir yol ayrımındadır.

Hatırlanacağı üzere, Milliyetçi Hareket, hükümet ortağı olduğu dönemlerden itibaren hem siyasî partileri, hem de kamuoyunu sürekli uyanan, millî ve onurlu bir duruşu hâkim kılmaya çalışan sürekli bir çabanın içinde olmuştur.

Ancak, toplum üzerinde yaratılan büyülü atmosfer ile lobici unsurların etkinliği, partimizin duyarlı yaklaşımlarının, dolayısıyla AB yönetiminin gerçek yüzünün anlaşılmasını engellemiştir. Özellikle son bir yıldır yaşanan gelişmeler Milliyetçi Hareketi haklı çıkarmasına rağmen, ülke-

mizdeki "Avrupa Birliği büyüü" bozulamamış, Türkiye'nin politikasına sağlıklı ve gerçekçi bir perspektif hâkim olamamıştır.

Partimizin son dönemde üzerinde ısrarla durduğu ve kamuoyunu uyardığı temel gerçekler şunlar olmuştur:

1. Türkiye'nin AB süreci, 40 yılı aşkın bir geçmişe ve çok boyutlu bir yoğunluğa sahip olan ekonomik, siyasî ve kurumsal ilişkiler ağının sonucunda giderek bir "devlet politikasına dönüş müş; ama bu politika her aşamada gözden geçirilerek yeniden değerlendirilemediği için, gerçek te tek yanlı bir bağımlılık ilişkisinin ötesine geçememiştir.

2. AB yönetimi, Türkiye karşısında hiçbir zaman açık ve dürüst bir politika ortaya koymamış, ülkemizin üyeliği konusunda samimî iradeye sahip olduğunu kanıtlayamamıştır.

3. AB yönetimi, Türkiye'nin millî hassasiyetlerini göz önünde bulundurmadığı gibi, ekonomik yükümlülüklerini de yerine getirmemiştir. Ülkemizi, geçmişte Yunan vetosunun, daha sonra da "insan hakları kalkanının arkasına sığınarak oyalamayı tercih etmiştir. Aynı AB yönetimi, Türkiye karşısında abartılı bir şekilde ve kurnazca

kullandığı "insan hakları söylemi"ni iç uygulamalarında ve üye ülkelerde aynı şekilde göz önünde bulundurmamıştır.

4. Partimizin sürekli uyarılarına rağmen, azınlık vakıflarına imtiyazlar sağlanması, terör suçlarından idam cezasının kaldırılması, anadilde eğitim ve yayın yapılması gibi kritik konuların AB'den müzakere tarihi alabilmesinin ön şartı hâline getirilmiştir. Partimiz, bu hususların ön şart olarak değerlendirilemeyeceğini, bunların yerine getirilmesi durumunda bile AB yönetiminin Türkiye ile üyelik müzakerelerini başlatmayacağını ısrarla vurgulamıştır. 2002 yılı Ağustos ayı başında oluşturulan partiler ittifakı büyük adımı atmış ve AKP Hükümeti bunlara yenilerini eklemiş olmasına rağmen sonuç değişmemiştir.

5. Milliyetçi Hareket, Kıbrıs konusunda da aynı hassasiyetleri sergilemiştir. Bu çerçevede, AB yönetiminin Kıbrıs yaklaşımının Rum-Yunan ittifakının temel hedefleriyle paralel olduğunu, bunun da adil ve kalıcı bir çözüme hizmet etmediğini defalarca ifade etmiştir. Yine, uyum yasalarından sonra Kıbrıs'ın önümüze ön şart olarak dayatılacağıının altını çizmiştir

Tarih Milliyetçi Hareketi haklı çıkarmış, ancak MHP karşıtları emellerinden ve yalanlarından vazgeçmemiştir.

Türkiye-Avrupa Birliği ilişkilerinde meydana gelen tıkanma ve sorunlar, teslimiyetçi lobiler ve siyasetçiler tarafından partimize fatura edilmiş, bu koroya zaman zaman AB yetkilileri de iştirak etmiştir.

Sonuçta, tarih önünde mahkûm olanlar ve yarılanlar, MHP'ye saldıranlar ve milletimizi "sana! cennet" propagandasıyla avutmaya çalışanlar olmuştur.

Ülkemizde hem medya hem de siyaset alanında "sorumluluk ahlâkı" gelişip yerleşmediği için, bugün gelinen noktanın sağlıklı bir muhasebesi yapılmamıştır.

Bizler, lobici ve teslimiyetçi çevrelerin partimizden özür dilemesini tabi ki beklemiyoruz. Zaten onların böyle bir erdem sahibi olmadıklarını biliyoruz.

Ancak, yaşanan bu süreçte, Türkiye'nin millî reflekslerinin dumura uğratılması, sonu belirsiz bir maceraya sürükleniyor olması, AB yönetiminin samimiyetsiz ve art niyetli yaklaşımlarının

gözlerden uzak tutulması, bizleri derinden üzmemekte, millî varlığımız ve geleceğimiz adına endişelendirmektedir.

2002 yılı ortalarından itibaren Avrupa Birliği ve Kıbrıs konusunda yaşanan gelişme ve söylemler ortada dururken, bazı çevrelerin Avrupa Birliği şakşakçılığında ısrar etmesi çok düşündürücüdür.

Ülkemizde lobici ve teslimiyetçi zihniyet öz eleştiri yapamadığı gibi, tek yanlı yönlendirme faaliyetlerine de devam etmektedir. Ama sonuçta, suçlanan ve horlanan Türkiye ve Türk milleti olmaktadır.

İnanıyorum ki, milletine, devletine ve tarihine bu kadar haksızlık yapılan bir başka ülke daha bulmak imkânsızdır.

Bu teslimiyetçi koroya, farklı sebeplerle olsa da 3 Kasım Seçimlerinden sonra AKP yönetimi ve Hükümeti büyük bir iştahla katılmıştır.

Fakat, 12-13 Aralık 2002 tarihinde toplanan Kopenhag Zirvesi'nde müzakere tarihi alıp "zafer" kazanmış komutan olarak dönmenin hesaplarını yapan AKP yönetimi de AB duvarına çarpmıştır.

Zirve öncesinde Avrupa başkentlerinde sürekli dolaşarak her türlü sözü veren ve AB yönetimine şirin gözükme için özel çaba sarfeden AKP iktidarı, sonuçta kuru bir aferin, bol nasihat ve İki yıl sonrasına şartlı randevu alarak geri dönmüştür.

Türkiye'deki lobici çevrelerin ve AKP yönetiminin büyük umutlar besledikleri Kopenhag Zirvesi, Türkiye açısından bir fiyaskodur. Zirveye somut müzakere tarihi almak için giden Türkiye'ye, sadece "tarih için şartlı tarih" verilmiştir.

AKP yönetimi ve Hükümeti ise, Rum-Yunan ittifakının zaferiyle sonuçlanan Kopenhag Zirvesi'ni Türk milletine başarı olarak takdim etmekten hiç utanmamış ve sıkılmamıştır. Bu da AKP iktidarının avunmayı ve avutmayı alışkanlık hâline getirdiğini göstermektedir.

Zirve'nin hemen öncesinde, "Onurumuzla oynamayız", "2003 yılının dışında bir tarihe razı olmayız", "Bunu halkımıza anlatamayız", "Avrupa'nın kenar mahallesi olamayız", "Avrupa iki yüzlü davranmaktan vazgeçmelidir" şeklindeki sözler AKP yönetimine ve iktidarına aittir. Zirve'den hemen sonra dile getirilen "Elhamdülillah

iyi netice aldık", "Başarılı olduk", "AB yönetimini etkilemek için taktik icabı sert yaptık" sözleri de yine aynı AKP yönetimi ve iktidarına aittir.

Bunların hangisi doğrudur? AKP yönetimi ve iktidarı hangi tepkisinde samimîdir? Türk milleti hangi söze itibar etmeli, hangi AKP'ye güvenmelidir?

Böyle bir dış politika anlayışı, böyle bir devlet ciddiyeti olur mu? Bu şekilde millî itibar korunabilir mi?

Şimdi aynı tutarsız, ilkesiz ve çarpık mantık Kıbrıs'ta sergilenmektedir.

Artık bayatlayan "AB cenneti yemeği" ısıtılıp ısıtılıp Türk insanının önüne koyulmakta, insanlar yönlendirilmeye ve yanıltılmaya çalışılmaktadır. Kısacası, Türkiye'de sahnelenen oyun, ufak tefek rötuşlarla Kıbrıs'ta sahnelenmektedir.

AKP yönetimi ve iktidarı, üç aydır sürekli olarak "çözumsuzlük çözüm değildir" sloganını terennüm edip durmaktadır. Aynı şekilde, Kıbrıs davamızı, aynı Rum-Yunan tarafı ve AB yönetimi gibi statükoculukla suçlamakta, millî yük olarak takdim etmektedir.

Ancak, millî dava alerjileri ve uluslar arası aferin arayışları, AKP yönetimi ve iktidarına Kıbrıs'ta yanlış yaptırmaktadır. Çünkü, bunlar çözümsüzlükten ve statükodan Kıbrıs'ta soykırıma dur diyen ve Kıbrıs Türklüğünü güvence altına alan millî politikayı anlamamaktadırlar.

Bu anlayışın sahipleri, aslında, millî çıkar ve hassasiyetlerimizi savunan yaklaşımlara Avrupa Birliği yönetiminin öngördüğü statükoyu savunarak karşı çıkmaktadırlar.

AKP Genel başkanı bu bakış açısında yalnız değildir. Kıbrıs Rum yönetimi ve medyası da, Kuzey Kıbrıs Türk yönetimini aynı şekilde suçlamakta, Rauf Denktaş'ı engel olarak görmektedir.

Unutulmamalı ki, Kıbrıs meselesi uluslar arası çevrelerden ve lobici unsurlardan aferin almakla çözülmüş olmayacaktır. Kıbrıs, AB sürecinde peşkeş çekilebilecek, pazarlık aracı olarak görülecek bir konu da değildir.

Dün Türkiye'de, bugün Kıbrıs'ta halkın iradesi ile millî davayı karşı karşıya getirme çabalarına çanak tutmak, çok tehlikeli bir oyundur.

Üç buçuk ay önce ilk açıklandığında bir an evvel müzakere edilip imzalanması gereken bel-

ge olarak takdim edilen Kofii Annan Plânı, iki kez değiştirilmiştir.

Eğer lobici unsurlara ve uluslar arası dayatmalara direnilmeseydi, bugüne kadar plânın iki kez imzalanmış olması gerekiyordu.

Annan Plânı'nın, esas amacı, Kıbrıs Rum yönetimini adanın bütününü temsilen ve itiraz olmadan AB üyesi yapmaktır. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan'ın Kıbrıs'ta sergilediği yeni tutum, aynı dayatmacı anlayışı, sivil toplum ve medya silâhının kullanılışını ifade etmektedir.

Plânla ilgili olarak, Kıbrıs Türklüğünün güvenliği, millî varlığı ve geleceği sağlam güvencelere bağlanmadan, Türkiye'nin garantörlük hakkı netliğe kavuşturulmadan atılacak bir adım, "millî intihara" teşebbüsle eş değer olacaktır.

Plânda yapılan üçüncü değişikliklerle birlikte bazı göstermelik adımlar atıldığı, ancak yeterli güvencelere ulaşılamadığı anlaşılmaktadır. Göçmen konusu da ileride problem yaratacak boyutunu korumaktadır.

Ayrıca, Kıbrıs Türk halkı bünyesinde yaratılan ikilik ve çatışma ortamı ile plânın bir an önce re-

feranduma sunulması arasındaki ilişki gözlerden uzak tutulamaz.

AKP iktidarının, bir an önce devreye girerek adada yaratılan yeni kısıkaca müdahil olması şarttır.

Irak'ta savaşa destek verirken Türkiye'nin yüksek menfaatlerini ve jeopolitik konumunu gerekçe gösteren AKP iktidarı, aynı hassasiyetleri Kıbrıs konusunda niçin ortaya koymamaktadır? Yoksa Kıbrıs'la ilgili olarak da daha önceden verilmiş sözleri mi bulunmaktadır?

Bilinmelidir ki, teslimiyetçi bakış açıları değişmediği, kalıcı ve adil bir çözüm yolunu savunmadıkları sürece, tarih ve millet önünde hesap vermeleri kaçınılmaz olacaktır.

Sayın Basın Mensupları,

Kıbrıs meselesinin bugün getirildiği aşamada dikkat çeken bir gelişme de Amerikan yönetiminin ilginç tutumudur.

ABD Dışişleri Bakanının Kıbrıs konusunda Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan'ın çabalarını desteklediklerini açıklaması, bir gerçeğin anlaşılmasını kolaylaştırmıştır.

Türkiye, onurlu ve haklı Kıbrıs davasında yalnız olduğunu bir kez daha görmüştür.

Amerikan yönetiminin bu tutumu iki açıdan önem taşımaktadır.

Birinci olarak, ABD stratejik ortağı Türkiye'yi Kıbrıs'ta yalnız bırakmış, Türkiye'nin haklı endişelerini paylaştığını ifade etmekten bile imtina etmiştir. Bu da stratejik ortaklık kavramının içinin mutlaka doldurulması gerektiğini ortaya koymuştur.

İkinci olarak, ABD yönetimi Irak'ta Birleşmiş Milletler yönetimini ciddîye almazken, Kıbrıs'ta dikkate ve ciddîye alması oldukça düşündürücü bir manzara oluşturmuştur. ABD yönetiminin Kıbrıs ve Irak'ta ayrı ayrı uluslar arası meşruluk anlayışı sergilemesi, kendi kendisiyle çeliştiğini göstermiştir.

Şimdi AKP iktidarına düşen görev, son gelişmeleri çok iyi değerlendirmek, millî ve onurlu bir dış politikayı süratle hayata geçirmektir. Bu çerçevede Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne vakit geçirmeden ekonomik ve siyasî destek paketinin açıklanması ve Sayın Rauf Denktaş'a her seviyede yardımcı olunması zorunludur.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak, iktidardan bunu bekliyor ve talep ediyoruz. İstiklâl Savaşımızı yönetme şerefine sahip olan Türkiye Büyük Millet Meclisinin de ataleti üzerinden atıp millî davamıza açık destek vermesi şarttır.

Bugünkü Meclis çoğunluğunun, "millî onura" ve "millî davaya" en azından dün eleştirdikleri Meclis kadar sahip çıkması, tarih ve millet önündeki sorumluluklarının gereğidir.

Unutulmamalı ki, yarın çok geç olacak, gelecek nesiller sizleri hayırla anmayacaktır.

Sayın Basın Mensupları,

Muhterem Dava Arkadaşlarım,

Huzurlarınızda son olarak Irak krizine temas ederek sözlerimi tamamlamak istiyorum.

Irak krizi karşısında İzlenen tutum ve yapılan açıklamalara bakıldığında bir "AKP klâsiği" ile daha karşı karşıya olunduğu hemen anlaşılacaktır.

"Barış havarisi" AKP yönetimi, kısa süre içinde denklemlerin dışında kalmak istemeyen, kapalı kapılar arkasında ise milletvekillerine ülkesinin tehdit altında olduğunu söyleyerek savaşa destek arayan bir çizgiye kaymıştır.

Hatırlanacağı üzere, Türkiye, 23 Ocak tarihinde Bölge ülkelerinin katıldığı bir barış konferansına ev sahipliği yapmıştır. AKP Genel Başkanı da 24 Ocak tarihinde ihtişamlı Davos toplantılarının birinde, Güvenlik Konseyi kararının önem arz ettiğini aksi hâlde savaşa destek vermelerini halka anlatamayacaklarını söylemiştir.

Aynı şahsiyet, 4 Şubat tarihli Meclis Grup konuşmasında "denklem dışında kalırsak müdahale sonrasında yönlendirici konumda olmayız" derken savaş yandaşı; 12 Şubat tarihindeki bir konuşmasında "BM'nin kararı olmadan tezkere olmaz" derken de "barış yandaşı" bir portre çizmeye çalışmıştır.

Başbakan ile parti genel başkanını, Hükümet üyelerinin çelişkili açıklamaları tamamlamış, Türk milletinin savaş ve barış söylemlerinden kafası dönmeye başlamıştır.

Özellikle, Şubat ayı içinde Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinde Irak'la ilgili rapor görüşülürken ve barışçı çözüme bir şans daha verilmeye çalışılırken kamuoyu önünde "dolar pazarlığı" yapmak, ahlâkî ve insanî olmadığı gibi, devlet ciddiyetiyle de bağdaşmamıştır.

Sonuçta ortaya, yine belirsizlikler, tutarsızlıklar ve çelişkiler çıkmıştır. Türkiye'nin savaşa katılıp katılmayacağı net olarak anlaşılamamış, ABD'ye destek vermek için aranması gereken uluslar arası meşruiyet kriteri meçhul hâle gelmiş, Hükümet üyelerinin bir kısmının tezkereyi imzalayıp daha sonra muhalefet etmelerinin ahlâkî izahı yapılamamıştır.

Yine, müttefikimiz olan ABD yöneticilerinin Türk Hükümetinin bakanlarına ve TBMM'ye yönelik rencide edici sözlerine ses çıkarılmamıştır.

Bütün bunları görmemezlikîen gelmek ya da doğal karşılamak değil, gerekeni yaparak Türkiye'nin ve Meclisin saygınlığını korumak gerekir.

Ülkemizde son bir iki gündür de basına kapalı Meclis Grup toplantılarının milletvekillerini "ikna odalarına dönüştürüldüğü" anlaşılmaz bir süreç yaşanmaktadır.

Ortaya çıkan manzara, Meclis iradesinin "havuç ve sopa yöntemiyle" barıştan savaşa döndürülmeye çalışılması değil midir? Millî irade ve demokrasi kavramlarının, Irak krizinde farklı, Kıbrıs meselesinde farklı şekillerde yorumlanıp çarpıtılmasının hiçbir izahı yoktur.

AKP iktidarının borç yükümüzü gerekçe göstererek milletvekillerini savaşa desteğe razı etmeye çalışması, çok çirkin bir gelişmedir. Aslında AKP iktidarının yetki tezkeresi konusunda ortaya koyduğu bu anlayışla "özü kabahatinden büyük"tür.

Irak kriziyle ilgili olarak barışçı çözüm yolları tamamen tüketilmediğine ve bu çerçevede askerî müdahalenin uluslar arası meşruluğu oluşmadığına göre, Hükümetin ve Meclisin iradesini buna göre ortaya koyması zorunludur.

Bugün, her şeye rağmen Meclis Genel Kurulunda Hükümetin yetki tezkeresi görüşülecektir. Ancak, askerî, siyasî ve ekonomik konularda ABD ile varıldığı iddia edilen mutabakatların milletimiz tarafından bilinmemesi çok büyük bir talihsizliktir.

Meclis, böylesine önemli ve hayati bir konuda kapılarını millete kapatmamalı, stratejik meselelerde sağlam güvencelere ulaşıldığına mutlaka emin olmalıdır.

Bu bağlamda, Kuzey Irak'ta gözlenen "kukla devlet girişimleri"ne karşı hassasiyetini en yüksek düzeyde tutmalıdır. Yine, Irak'ta yaşayan

Türkmen kardeşlerimizin hakları ve güvenliği konusunda gerekli titizliği göstermelidir.

Aksi takdirde, tarihî bir vebal altında kalacaklarına şüphe yoktur.

Sonuç olarak, AKP yönetimi ve Hükümeti, çelişkilerle ve şovlarla dış politikanın yürütülemediğini, inşallah görmüş ve anlamıştır.

Çünkü, yurt dışı gezileriyle ve herkese gülcük dağıtmakla Türkiye'nin saygınlığının ve etkinliğinin artmadığını bilâkis azaldığını, artık anlamış olmaları gerekir.

AKP yönetimi, tutarsız, samimiyetsiz ve seviyesiz siyaset anlayışına bir an önce son vermelidir.

TBMM de tarihine ve konumuna yakışır bir şekilde onuruna ve millî davasına sahip çıkmalıdır.

Türkiye, bu kadar aciz ve komik duruma düşürülmeyi hiçbir şekilde hak etmemiştir.

Sonuç olarak vurgulamak isterim ki, iş başında tek başına geçen üç ay Türkiye için kayıptır. Seçimlerden sonra oluşan atmosfer ve halkın desteği doğru dürüst kullanılmamış, siyasî kredi çarçur edilmiştir.

AKP iktidarı, üç aydır "ekonomide göz boya kurtul", "Irak'ta savaş kurtul", "Kıbrıs'ta ver kurtul" siyasetiyle oyalanmaktadır.

Bu anlayışla ne ülke yönetilebilir, ne de başarılı olunabilir.

AKP yönetimi ve Hükümeti, kendine bir an önce çeki düzen vermelidir. Aksi takdirde çekip gitmeleri kaçınılmaz hâle gelecektir.

Sözlerime burada son veriyor, yüksek heyetinizi saygıyla selâmlıyorum.

DR. DEVLET BAHÇELİ'NİN

**"BAŞBAKANLIK TEZKERESİNİN REDDİ,
2003 YILI BÜTÇE TASARISI VE IRAK'TAKİ
SON GELİŞMELER"E İLİŞKİN KONULARIN
DEĞERLENDİRİLDİĞİ**

**BAŞKANLIK DİVANI TOPLANTISI
ARDINDAN YAPTIKLARI**

BASIN AÇIKLAMASI METNİ

04 MART 2003

Sayın Basın Mensupları,

Büyük vaatler ve iddialarla kurulan AKP Hükümeti, iktidarların en enerjik dönemini ifade eden ilk yüz gününü iyi kullanamamış, toplumun açtığı krediyi çarçur etmiştir. AKP iktidarı, hayal kırıklığına yol açan yüz günün ardından kendini hançerlemeyi de başarmıştır.

Bilindiği gibi, TBMM'nden yurt dışına asker göndermek ve yabancı ülke askerlerini ülkemizde bulundurmak için yetki isteyen "Başbakanlık Tezkeresi" Genel Kurulda kabul edilmemiştir.

Böylelikle, AKP iktidarı Türk demokrasi tarihinde bir ilke imza atmıştır. Mecliste 363 milletvekiliyle büyük bir çoğunluğa sahip olan AKP Hükümeti ilk kritik sınavında tarihî bir başarısızlığa uğramıştır.

TBMM, üç ay önce güvenoyu verdiği Hükümete güvensizlik beyanında bulunmuş, Hükümetin gerekçelerine inanmadığını göstermiştir.

Bu durum, birçok açıdan önemlidir, dolayısıyla hiçbir şekilde küçümsenecek ya da geçiştirilecek bir konu değildir. Meclisin Hükümetine karşı kritik bir konuda sergilediği inançsızlık ve güvensizlikten AKP iktidarı ve yönetiminin çıkarması gereken önemli dersler bulunmaktadır.

Bugün gelinen noktada dile getirilen, "Tezkerenin Meclis'ten geçmesi için önce Siirt seçimlerinin geçmesi gerekir" iddiasının doğruluğunu ise zaman gösterecektir. Ancak, AKP yönetimi ve iktidarının, böyle bir plânın, bir taraftan Türkiye'nin ve Meclisin saygınlığına büyük bir darbe indireceğini, diğer taraftan seçmen açısından büyük bir saygısızlığı ifade edeceğini kavramaktan uzak olabileceğine ihtimal vermek istemiyoruz.

Gerçek durum ne olursa olsun, 1 Martta ortaya çıkan tablo, AKP yönetimi açısından bir "siyasî trajedi"dir.

Son bir haftadır "yılan hikâyesi"ne dönen yetki tezkeresi konusunun, böyle bir netice vereceğinin önceden görülüp önlem alınmamış olması da ciddî bir "yönetim zaafı" olarak dikkati çekmektedir.

Sonuçta, AKP yönetimi ve iktidarı, "kendi kuyusunu kendisi kazan" bir anlayışın ve uygulamanın mimarı olmuştur. Çünkü Hükümet, yetki tezkeresini Meclise taşıdığı süreçte altı büyük yanlış yapmıştır.

Birinci yanlış; Türkiye'de yabancı asker bulundurma ile Türk askerinin yurt dışına gönderil-

mesiyle ilgili yetkilerin aynı tezkere içinde yer almasıdır.

İkincisi; Meclisten istenen yetkinin, uluslararası meşruiyet konusu açıklığa kavuşmadan talep edilmesidir.

Üçüncüsü; AKP yönetiminin kamuoyuna barışçı çözümden yana olduğuna dair verdiği güçlü izlenimden sonra "savaşa destek" istemiş olmasıdır.

Dördüncü yanlış; Türkiye'ye kabul edilecek yabancı askerlerin mevcudiyeti ve emelleri konusunda Türk kamuoyunda oluşan haklı tereddütlerin ortadan kaldırılamamasıdır.

Beşincisi; AKP Hükümetinin ve yönetiminin, yetki tezkeresi meselesini kendi içinde halletmeden Meclise taşınması ve böylece Meclisi yeterince ciddîye almadığını göstermiş olmasıdır.

Son yanlış; AKP iktidarı ve yönetiminin, Kıbrıs davamızı "millî yük" olarak gören yaklaşımından sonra, Irak'a ABD askerî müdahalesi için "millî menfaat" ve "devlet sorumluluğu" gibi kavramların arkasına sığınarak büyük bir çelişkiye düşmesidir.

Bütün bunlar, ciddiyet, basiret ve sorumlulukla hareket edilmesi gereken önemli bir konuda, AKP yönetiminin tam tersi bir anlayış sergilediğini ortaya koymaktadır. AKP yönetiminin Meclisin millî onuru ve vicdanı esas alan kararını büyük bir pişkinlik örneği sergileyerek hafife alması da meseleyi yeterince kavrayamadıklarını göstermektedir.

Sonuçta, AKP yönetimi ve Hükümeti, sadece TBMM nezdinde değil, Türk ve dünya kamuoyu karşısında da büyük bir itibar ve itimat erozyonuna uğramıştır. Bu siyasî yara, kolay kolay kapanmayacak kadar derin, milletten gizlenemeyecek kadar belirgindir.

AKP yönetimi ve iktidarı, yetki tezkeresini ikinci kez Meclise taşıyıp yetki alamadığı takdirde görevde kalmalarının mümkün olmayacağını hesabını iyi yapmak durumundadır. Bunun için, önce Hükümet meseleyi bütün boyutlarıyla değerlendirip olgunlaştırmalı, daha sonra da Türk kamuoyunu tatmin edici açıklamalar yapılmalıdır. Milletimizin millî çıkarlarımızı ve millî güvenliğimizi sahiplenme ve koruma konusunda, AKP iktidarından ciddî tereddütleri bulunmakta-

dır. Bu tereddütlerin sür'atle giderilmesi gerekmektedir.

Diliyor ve ümit ediyoruz ki mevcut iktidar, yaşanan gelişmelerden gerekli dersleri çıkartmıştır. Bunun için de öncelikle, millî değerlerimize, duyarlılıklarımıza ve Türkiye'mizin itibarına zarar vermekten vazgeçmeleri gerektiği açıktır.

Değerli Basın Mensupları,

Ne yazık ki, dün Irak'ın Kuzey bölgesinde yer alan Erbil kentinde yapılan bir gösteride, "bir grup güdümlü grup" Türk bayrağını yakma cür'etini göstermiştir. Bu çirkin davranış, bir grup insanın gerçekleştirdiği sıradan bir eylem olarak görülemez ve geçiştirilemez.

Uzun bir süredir plânlanan gösteride infial uyandırıcı bu eylemin gerçekleştirilmesi de bilinçli ve organize bir çaba ile karşı karşıya bulunduğumuzu kanıtlamaktadır.

Kuzey Irak'ta kukla devlet girişimlerinin ulaştığı boyutları göstermesi açısından da dikkat çeken bu eylem, cevapsız bırakılmamalıdır.

Devletimizin ilgili bütün kurumları, konuya zaman geçirmeden aktif bir şekilde müdahil olmalı ve gereğini yapmalıdır.

Sayın Basın Mensupları,

AKP Hükümetinin yetki tezkeresinden sonra, ekonomide de acz içinde olduğu ortaya çıkmıştır.

"Acil Eylem Plânı" "eylemsizlik plânı'na dönüşen AKP iktidarı, damgasını vurmak istediği ülke bütçesini, bir aylık gecikmeden sonra Meclise gönderebilmiştir.

Ancak, 2003 Yılı Bütçesi'ne AKP programı ve vaatleri yerine IMF'nin damgasını vurduğu görülmektedir.

Büyük bir Meclis desteğiyle tek başına iktidara gelen ve seçimlerden hemen sonra her türlü kaynak ve programlarının hazır olduğunu iddia eden AKP Hükümetinin Türk milletini oyaladığı ve kandırdığı ortaya çıkmıştır. 2003 Yılı Bütçesi'nin hedefleri ve öngördüğü tedbirler, bu gerçeği tescil etmektedir.

Hükümetin teşekkül ettiği günlerde, dış politika alanında olduğu gibi, ekonomide de şov yaparak halkın gözünü boyamakla meşgul olan AKP yönetimi, ekonomideki iyileşme sürecini devam ettirememiştir.

Bu açıdan yüz gün heba edilmiş, ekonomik dinamizmi geliştirerek kurumlaştıracak tedbirler alınmamıştır.

Hükümetin ekonomik felsefesinin ve politikalarının aynası olan bütçe tasarısı da gelecek için ümit vermemektedir. Tasarıda yatırımlara ayrılan ödenek, işsizlik sorununa merhem olmayacağı gibi, ülkemizi yeni sorunların içine düşürecek düzeydedir. Kamu çalışanları ile tarım kesiminin durumunda da iyileşme vaatleri ortada kalacak, hatta yeni sıkıntılar içine düşmeleri kaçınılmaz olacaktır.

Hükümetin, harcama kalemlerinde yapacağı kısıntılarda, yatırımlara, sağlık hizmetlerine ve çalışanların ödeneklerine göz diktiği dikkati çekmektedir.

AKP Hükümeti, gelir artırıcı önlem olarak bazı vergilerde artışa bel bağlamıştır. Halkın büyük bir bölümünün emlak ve taşıt vergilerini iki kez ödemek durumunda bırakılacağı anlaşılmaktadır. Hem seçim öncesinde hem de sonrasında vergilerde indirim propagandası yapan AKP yönetiminin çareyi vergi artışında bulması, çok ibret verici bir sonuçtur.

Bütün bu gelişmeler göstermektedir ki, AKP, iç politikadan dış politikaya sosyal meselelerden ekonomiye iktidara hazırlıksız yakalanmıştır. İktidardaki çelişkileri, tutarsızlıkları ve şaşkınlıkları da bundan kaynaklanmaktadır.

Gelişmeler, acı da olsa öğreticidir. Artık, ayaklarını yere basmaları ve şapkalarını önlerine koyup ciddi ciddi düşünme zamanlarıdır.